

תת"ע (אשדוד) 1244-10-24 - מדינת ישראל נ' קאמל אבו עשיבה

תת"ע (אשדוד) 1244-10-24 - מדינת ישראל נ' קאמל אבו עשיבהשלוש אשדוד

תת"ע (אשדוד) 1244-10-24

מדינת ישראל

נגד

קאמל אבו עשיבה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באשדוד

[25.03.2025]

כבוד השופטת חופית עדן נבו-אבקסיס

החלטה

1. בפניי בקשה שמהותה חישוב פסילה באופן רטרואקטיבי.

2. ביום 13.11.2024 נשפט המבקש בהיעדרו ונדון, בין היתר, לעונש פסילה לתקופה של 5 חודשים.

3. עיון באישור המסירה מעלה כי ביום 24.11.2024 ובשעה 13:00 נמסר דבר הדואר לידי הנמען הרשום, מר קאמל אבו עשיבה בכתובתו, ואשר חתם על קבלת דבר הדואר.

4. המבקש הגיש בקשה לחישוב ימי פסילה.

5. המשיבה מתנגדת בתוקף לחישוב ימי הפסילה והפניתה לפסיקה רלוונטית.

6. אני סבורה, כי במקרה דנן, דין הבקשה להידחות וכי המבקש לא העלה טעם המצדיר קבלת בקשתו.

7. בהקשר זה, אפנה להלכת בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 9075/12 ג'אבר נגד מדינת ישראל

(14.04.2014), שם, נקבע בהרכב של שלושה שופטים, כי הסמכות לדון בבקשה הנוגעת לחישוב מניין תקופת

הפסילה שניתנה בגזר דין מסורה בידי רשות הרישוי וכי הביקורת השיפוטית על כך נתונה בידי בית המשפט לעניינים

מנהליים. בית המשפט העליון קבע הלכה מחייבת בפסקאות 14-15 לפסק דינו, כהאי לישנא:

"אינני רואה טעם בחזרה אל בית המשפט שנתן את גזר הדין, משום שזה סיים את מלאכתו; יכול להיות שחלפו חודשים ואף שנים ארוכות; המותב איננו בהכרח אותו מותב; אין טעם בהעמדת מותב תלתא (כמתחייב, לכאורה, אם גזר הדין ניתן במותב תלתא); אין מדובר בתיקון טעות שנפלה בגזר הדין; העניין איננו פלילי במהותו, אלא מינהלי; פרשנותו הישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלבנטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק: אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה. משעה שבית המשפט קם מכסאו, "נתונה פרשנותו של גזר הדין לגורמים האמונים על ביצועו, והם רשאים להתייעץ עם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים"... בשלב ריצוי העונש אין לפנות לבית המשפט למעט לצורך תיקון טעות סופר ועל פי הדין. בית המשפט סיים את מלאכתו עם מתן גזר הדין"... כשם ששב"ס מחליט בעניין חישוב ימי-מאסר, כך ראוי להפקיד את מלאכת חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי. גם אין טעם בהליך אזרחי מסורבל של בקשה למתן סעד הצהרתי, ולא בנקיטת הליך חדש בבית משפט השלום לתעבורה. המקום הטבעי הוא כאמור רשות הרישוי, זהו הגורם המקצועי שאצלו מצוי כל החומר הצריך לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון". (ההדגשות אין במקור ח.נ.א.) ומשכך אני מורה על דחיית הבקשה.

8. אעיר כי, קראתי בעיון רב את המפורט בבקשה, בפני המבקש פתוחה הדרך לפנות לרשות הרישוי בבקשה מתאימה.

9. לאור האמור, מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"ה, 25 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.